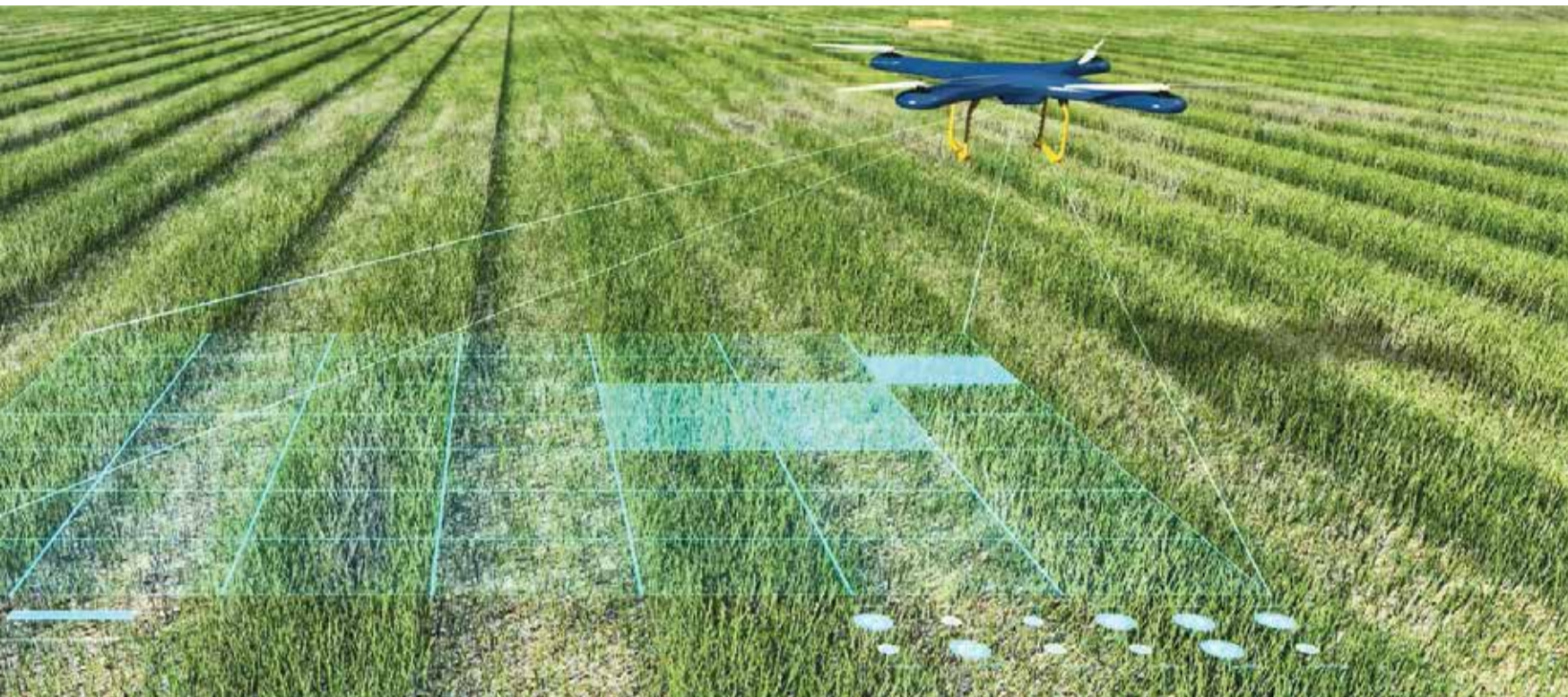

فناوری و رسانه

یادداشت

شیوع پدیده خستگی پیام

ونوس بهنود
دبیر تحریریه
vbehnood@gmail.com

اقتصاددان برنده نوبل، هربرت سیمون در سال ۱۹۷۱ به نتیجه‌ای رسید که امروز هر ایرانی در حال تجربه آن است. پدیده فقر در غنای اطلاعات، سیمون معتقد بود «غنای اطلاعات، فقر توجه می‌آفریند» و زمانی این ادعا را مطرح کرد که شبکه‌های اجتماعی در حال تنیدن تارهای خود به دور افکار آدم‌ها بودند. این ادعا به نظر جمله‌ای جذاب است اما در عمق آن خبر از فاجعه‌ای می‌دهد که امروز می‌توان در رفتارها و روابط شهروندان با یکدیگر به سادگی آن را مشاهده کرد. خیل عظیم اطلاعات در شبکه‌های مجازی اغلب بدون تمرکز و تفکر و براساس یک روزمرگی دریافت و مصرف می‌شود. رژیم غلظی که کاربر را به سمت «خستگی پیام» سوق می‌دهد. جیمز پاتر معتقد است خستگی پیام به این معنی است که «ما وقتی احساس می‌کنیم زیر بار این همه پیام رسانه‌ای غرق شده‌ایم، تلاش می‌کنیم از خودمان با محدود کردن تمرکزمان و پالایش شمار بیشتری از پیام‌ها محافظت کنیم. در نهایت کارمان به جایی می‌رسد که خودمان را بارها در معرض یک نوع پیام قرار می‌دهیم و ارزش هر پیام کم و کمتر می‌شود و ما توانایی تمرکز را از دست می‌دهیم.» چنین حالتی که از سوی پاتر ترسیم می‌شود، یک تصویر عادی در روزمرگی ماست. آدم‌ها بین صفحات اینستاگرام می‌چرخند و تلگرام به واتس‌آپ و از واتس‌آپ به توئیتر و به همین ترتیب در دریای اطلاعاتی که شاید بخش عمده‌ای از آن را عمیقاً نمی‌پسندند، غرق شده‌اند. گاهی این مسخ شدگی به حدی است که افراد از محیط بیرونی خود غافل می‌شوند و نه صدایی می‌شنوند و نه بغل دستی‌شان را می‌بینند. تصویر گوشی به دستی که در یک محیط پر از آدم مرتب تنه می‌خورد و باز بعد از عصبی شدن جزئی سرش را به گوشی برمی‌گرداند، داستان همان خستگی از پیام‌ها و مسخ شدگی در آن است. بیش از آنکه کاربر به این بیندیشد که چه لزومی دارد تا به این درجه پرخوری و بدخوری محتوای رسانه‌ای داشته باشد، گرفتار تارهای درهم‌تنیده محتوایی است که به مرور زمان حوصله، دقت و تمرکزش را کاهش می‌دهد. بخش تلخ ماجرا زمانی که است که به کودکان می‌نگریم. افرادی که در دوره جوانی و بالاتر خود هستند، دهه‌هایی از زندگی‌شان تجربه تمرکز و مطالعه را سپری کرده‌اند. به جای کتاب پی‌دی‌اف، کتاب چاپی خوانده‌اند و در کلاس‌های حضوری مدرسه و دانشگاه نشسته‌اند. در کودکی گوشی در اختیار نداشته‌اند و بازی‌های کامپیوتری به صورت محدود با دستگاه‌های ساده داشته‌اند. اما متولدین دهه ۹۰ و کمی پیش‌تر از آن می‌توان گفت با صدا و تصویر گوشی‌ها متولد شده و از کودکی نیز در معرض انواع رسانه‌ها بوده‌اند. اینها از کودکی محکوم به تجربه پدیده بیمارگونه خستگی پیام هستند. در مقابل چنین آسیبی چگونه از آنها محافظت می‌کنیم؟

طرح فناوری کشاورزی در چه مرحله‌ای است

هوش مصنوعی تأکید کارشناس، بیگانه با کشاورز

دستاوردها است که توسط شرکت هوش آبخوان صنعت البرز به تولید رسیده است. سنسورهای خاک و رطوبت و گیت وی با پروتکل لورا به همراه نرم افزار اینترنت اشیا برای مدیریت زمین‌های کشاورزی نیز در شرکت فناوری آوید محصول دیگر این حوزه است.

از دیگر محصولات حوزه کشاورزی دیجیتال می‌توان به پکیج هوشمند چاه کشاورزی شرکت فرانسجش افزار پردیس، نمود سنسوری بیسیم اینترنت اشیا در کشاورزی شرکت هوپر آریا تک، نرم افزار طراحی شبکه‌های آبیاری شرکت دانش تدبیرآسیا، امداد کشاورز (سامانه مشاوره و ارتباط بین کشاورزان و کارشناسان خبره) توسط شرکت مشاوره مهندسی سیستم‌های اطلاعاتی صنعت یار و سیستم اتوماسیون و کنترل واحدهای کشاورزی شرکت کنترل گستر کهریا اشاره کرد.

طراحی و پیاده‌سازی هوشمندسازی گلخانه‌های کشاورزی، ساختمان‌های مسکونی، تجاری و دامپروری گروه فنی مهندسی ساعتان صنعت نوین یزد، باغ بازار- سامانه آنلاین رویدادهای کشاورزی شرکت ارزش آفرینان کوهستان جنوبی، پارسی گل- سامانه تخصصی عرضه مجازی گل و سایر ملزومات گل و گیاه شرکت به روزاندیشان

فعالیت ۱۹ شرکت دانش بنیان برای توسعه کشاورزی دیجیتال در مقابل ضرورت بهره‌گیری از شیوه‌های جدید کشاورزی، معاونت علمی و فناوری و دانش بنیان اعلام کرده است که ۱۹ شرکت دانش بنیان، در صنعت کشاورزی دیجیتال فعالیت دارند.

بر این اساس اعلام شده است که ماهیت کشاورزی دیجیتال، ارتباطی مستقیم با کاربرد داده‌های اطلاعاتی دارد یعنی در این شیوه از کار، کشاورزان با کمک فناوری‌های نوینی چون هوش مصنوعی، روباتیک و اینترنت اشیا، با حضور خود یا به شکل غیرحضوری کار خود را انجام می‌دهند.

کشاورزی دیجیتال راه را برای یک انقلاب کشاورزی جدید هموار و آن را دقیق‌تر، کارآمدتر و پایدارتر می‌کند. هرچه داده‌های موجود با تجربیات کشاورز بیشتر ترکیب شود، گزینه‌های عملیاتی ارتقا می‌یابد. بهینه‌سازی فرایند تصمیم‌گیری در بخش کشاورزی از محیط‌زیست محافظت می‌کند و محرکی برای رشد اقتصادی با افزایش رقابت در این بخش است که آن هم با افزایش بهره‌وری و کاهش هزینه‌ها صورت می‌گیرد.

سامانه پایش رطوبت خاک و گیاه برای آبیاری هوشمند بر پایه (IOT) یکی دیگر

می‌تواند برای هر متر مربع از زمین خود یا حتی هر حیوان و محصول تصمیمات جداگانه بگیرند.

مزایای تعریف شده برای کشاورزی هوشمند شامل موارد زیر است: **افزایش تولید:** کاشت و برداشت دقیق و موق، آبیاری به میزان مورد نیاز و استفاده صحیح از آفت‌کش‌ها باعث افزایش نرخ تولید می‌شود.

صرفه‌جویی در مصرف آب: پیش‌بینی وضعیت آب و هوا و سنسورهای رطوبت خاک اجازه نمی‌دهند بیشتر از میزان مورد نیاز آب مصرف شود.

جمع‌آوری داده‌های واقعی و اطلاعات مفید: کشاورزان می‌توانند حتی از راه دور به اطلاعاتی مانند سطح تولید، شدت نور، میزان رطوبت خاک و... دسترسی داشته باشند.

کاهش هزینه‌های عملیاتی: خودکارسازی فرایندهای کاشت، داشت و برداشت محصول باعث کاهش منابع مصرفی، خطای انسانی و در نتیجه هزینه‌های کلی می‌شود.

بهبود کیفیت محصول: تحلیل دقیق کیفیت محصول و بررسی ارتباط آن با مراحل کاشت و داشت به کشاورزان کمک می‌کند تا تنظیم درست فرایندها، کیفیت محصولات را افزایش دهند.

ارزیابی دقیق زمین‌های کشاورزی: کشاورزی هوشمند با ارزیابی دقیق نرخ تولید در طول زمان، امکان پیش‌بینی دقیق‌تر برای کشت‌های بعدی را فراهم می‌کند.

نظارت و کنترل از راه دور: کشاورزان می‌توانند از طریق اینترنت زمین‌های مختلف خود را در هر کجای دنیا نظارت کرده و آنها را مدیریت کنند که این امر موجب صرفه‌جویی در وقت و انرژی کشاورز می‌شود.

حفاظت از محیط زیست: بهره‌وری بالای زمین‌های کشاورزی فعلی نیاز به جنگل‌زدایی برای ایجاد زمین‌های زراعی بیشتر را کاهش می‌دهد.

چند ماه قبل معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری از اجرای طرح‌های فناوری حوزه کشاورزی به منظور رونق این صنعت خبر داد؛ موضوعی که یک ضرورت برای بهینه‌سازی تولیدات کشاورزی است و هنوز بسیاری از کشاورزان اطلاعی از آن ندارند. معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان در تشریح اهمیت استفاده از هوش مصنوعی در کشاورزی اعلام کرد: «کشاورزی صنعتی است راهبردی و کهن که بشر تا به امروز با کمک آن توانسته بخش بزرگی از نیازهای غذایی خود را از طبیعت و دل زمین تأمین کند. اما با توجه به کمبود منابع طبیعی و غذایی ضروری است که این صنعت اثرگذار در زندگی مردم، به سمت هوشمند شدن و استفاده از فناوری و نوآوری حرکت کند. ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری نیز در همین راستا و بر اساس مأموریتی که در زمینه توسعه استفاده از فناوری‌های زیستی در صنایع مختلف دارد؛ تلاش کرده تا با رسوخ فناوری‌های زیستی به صنعت کشاورزی، زمینه بازدهی بیشتر محصولات را فراهم کند و در افزایش سودآوری و پایداری در کشاورزی و ارتقای اعتبار محصولات میان مصرف‌کنندگان و کاهش هزینه‌ها نقش آفرینی داشته باشد. بسته طرح‌های مشترک حوزه کشاورزی هوشمند جزو اهداف معاونت علمی است. در این مأموریت طرح‌های «تشخیص هوشمند عوامل خسارت‌زای کشاورزی»، «تهیه بن‌ساز مدیریت آفات»، «سیستم‌های کنترل هوشمند گلخانه‌ای»، «تولید پیهادهای گرده‌افشان»، «پایش تصویری مزارع» و «طرح الگویی سامانه پشتیبانی تصمیم‌گیری»، اجزایی می‌شوند. الزامات این طرح به حدی مورد نیاز است که به تعبیر کارشناسان می‌تواند بسیاری از خسارت‌های بخش کشاورزی که به دلایل مختلف از جمله حوادث غیرمترقبه طبیعی حادث می‌شود را مهار کند.

اما کشاورزی هوشمند چه تفاوتی با کشاورزی سنتی دارد؟

رویات‌ها در زمین‌های کشاورزی مشغول به کار می‌شوند

بر اساس تعاریف شرکت سبک زندگی هوشمند «تپلایف»، که نسبت به هوشمندسازی و آموزش حوزه‌های مختلف زندگی اقدام می‌کند، «کشاورزی هوشمند مفهومی نوظهور است که به مدیریت زمین‌های زراعی با هوش مصنوعی، اینترنت اشیا و روباتیک اطلاق می‌شود. هدف استفاده از هوشمندسازی در کشاورزی بهبود بخشیدن به کمیت و کیفیت محصولات و کاهش نیروی انسانی

مورد نیاز طی فرایند تولید است. کشاورزی هوشمند تکنولوژی‌های مختلفی مانند سنسورها، نرم‌افزارها، روبات‌ها، اتصالات، موقعیت‌یابی و تجزیه و تحلیل داده‌ها را برای کشاورزان فراهم می‌کند. به این ترتیب کشاورزان می‌توانند در هر کجا زمین خود را کنترل کرده و با اطلاعات مفید به دست آمده از ابزارها بهترین تصمیم را بگیرند.

اینترنت اشیا می‌تواند کشاورزی را راحت‌تر، دقیق‌تر و با کیفیت بیشتری همراه سازد یعنی ماشین‌ها و سنسورهای هوشمند نیازهای گیاهان را به شکل جداگانه تشخیص می‌دهند و کشاورزان

